

2

BULLARUM
DIPLOMATUM ET PRIVILEGIORUM
SANCTORUM ROMANORUM PONTIFICUM
TAURINENSIS EDITIO

LOCUPLETIOR FACTA
COLLECTIONE NOVISSIMA PLURIUM BREVIUM, EPISTOLARUM, DECRETORUM ACTORUMQUE S. SEDIS
A S. LEONE MAGNO USQUE AD PRAESENS

CURA ET STUDIO
COLLEGI ADELECTI ROMAE VIRORUM S. THEOLOGIAE ET SS. CANONUM PERITORUM

QUAM

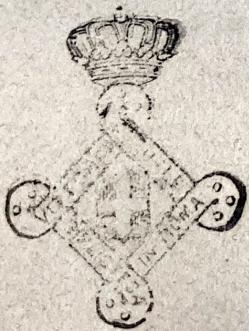
SS. D. N. PIUS PAPA IX

APOSTOLICA BENEDICTIONE EREXIT

AUSPICANTE

EMO AC REVMO DNO S. R. E. CARDINALI

FRANCISCO GAUDE

TOMUS VI

ab HADRIANO VI (an. MDXXII) ad PAULUM IV (an. MDLIX)

AUGUSTAE TAURINORUM
SEB. FRANCO ET HENRICO DALMAZZO EDITORIBUS

MDCCCLX

mature super voto per eos ferendo delibarent.

Datum Romae, die Veneris, tertia mensis decembris, millesimo quingentesimo quinquagesimo septimo, in consistorio.

Dat. die 3 dec. 1557, pontif. an. III.

XIX.

Restitutio festivitatis Cathedrae S. Petri apostoli Romae, pro die decima octava mensis ianuarii, in toto orbe, praeservata alia festivitate Cathedrae Antiochenae, iuxta ritum, die vigesima secunda mensis februarii celebranda.

**Paulus episcopus servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.**

S. Petrus cathedram episcopalem Romae constituit tandem una cum Paulo Urbem martyrio consecravit, et ideo magistra veritatis et orbis caput illa effecta est.

Ineffabilis divinae Providentiae altitudo, quae, nullis inclusa limitibus, coelestia pariter et terrena disponit sui recti censura iudicii, voluit ut beatus Petrus apostolorum princeps, cui prius a Salvatore nostro Domino Iesu Christo dictum fuerat *Tu es Petrus, et super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam*, postquam Antiochiae aliquandiu resederat, Romam veniens, cathedram in ea constitueret episcopalem, eamque vigintiquinque annis regeret, et demum, Simonis Magi detectis fallaciis et elusis praestigiis, ipsoque Simone Mago superato, idem Petrus et cum eo gloriosus coapostolus suus Paulus, vas electionis, Romanam Ecclesiam plantarent et suo sanguine consecrarent, ut ubi caput superstitionis erat, illic caput existeret sanctitatis, et ubi gentilium principes habitabant, ecclesiarum principes morarentur; et quae prius erat magistra erroris, fieret magistra veritatis, essetque ibi gens sancta, populus electus, civitas sacerdotalis et regia, et per sacram beati Petri cathedram ipsa urbs, caput orbis effecta, latius praesideret religione divina,

534 An. C. 1558
quam antea praesedisset dominatione terrena. Verum, licet urbs ipsa multo plus debeat eidem Petro, qui eam per cathedram episcopalem in ea constitutam re-gnis coelestibus inserendam condidit, quam illis, quorum studio prima moenium suorum fundamenta iacta fuerunt, ex quibus is, qui illi nomen dedit, fraterna eam caede foedavit, festivitatem tamen ipsius Cathedrae, quae, iuxta antiquissimorum sanctorum Patrum nostrorum testimonium, quintodecimo kalendas februarii fuit, et in diversis orbis christiani et praesertim Galliae et Hispaniae partibus dicta die solemniter celebratur, minime observet, celebretque solum festivitatem Cathedrae Antiochenae, quae octavo kalendas martii, iuxta eorundem Patrum testimonium, fuit, tamquam idem Salvator noster, qui saepius infirma eligit ut fortia quaeque confundat, non respiciens imbecillitatem nostram, festivitatem Cathedrae, qua ipse Petrus apostolus Romae primum sedit, nostris temporibus celebrandam, seu potius antiquae celebritati restituendam reservaverit.

§ 1. Quamobrem, considerantes quod si in hac urbe Cathedram ecclesiae Antiochenae pie et solemniter veneramus, iustum est etiam et conveniens ut festivitatem Cathedrae, qua praefatus apostolus Romae primum sedit, eo solemniter et magis pie celebremus, quo magis urbs ipsa illi tenetur et debet, non dedignantibus etiam inferiores ecclesias in hoc imitari, festivitatem Cathedrae, qua idem beatus Petrus Romae primum sedit, eodem die quintodecimo kalendas februarii, non solum in hac alma Urbe, verum etiam in universis orbis ecclesiis, etiam in quibus illa ad praesens celebratur, sub duplici officio, annis singulis, perpetuis futuris temporibus, solemniter celebrari volumus, statuimus et mandamus.

§ 2. Festivitati alterius Cathedrae, quae

Ideo hic Pontifex festivitatem Cathedrae S. Petri Romae, sub duplici officio celebrari iubet die xviii ianuarii.

Aliud festum
praeservat.

dicto die octavo kalendas martii celebra-
tur, nihil propter hoc detrahendo, sed
illam, iuxta laudabilem hactenus super-
inde observatam consuetudinem, celebrari
debere docernendo.

Sanctio poe-
nalis.

§ 3. Nulli ergo omnino hominum etc.
Datum Romae apud Sanctum Petrum,
anno Incarnationis dominicae millesimo
quingentesimo quinquagesimo octavo, VIII
idus ianuarii, pontificatus nostri anno III.
Dat. die 6 ianuarii 1558, pontif. anno III.

XX.

*Sancita et declarationes super resignatio-
nibus beneficiorum publicandis infra
sex menses* 1.

**Sanctissimus in Christo pater et dominus noster
dominus Paulus divina providentia Papa IV.**

§ 1. Qui in crastinum suae ad summi
apostolatus apicem assumptionis, praede-
cessorum suorum vestigiis inhaerendo,
inter alia, statuit et ordinavit, prout etiam
singuli praedecessores praefati statuere
et ordinare consueverant, quod quaecum-
que beneficia ecclesiastica in Romana Cu-
ria resignata, nisi de illis factae resigna-
tiones infra sex menses a die datae pu-
blicationis, et non a die praestiti consen-
sus computandos, ubi beneficia ipsa con-
sisterent, vel possessio illorum ab eis,
quos id contingeret, petita extitisset, si
resignantes illa postmodum in eorumdem
resignatorum beneficiorum possessione
decederent, non per resignationem, sed
per obitum huiusmodi vacare censerentur.
Collationes quoque et quaevis aliae
dispositiones de illis, tamquam per resi-
gnationem vacantibus, factae et inde se-
quuta quaecumque nullius sint roboris
vel momenti.

§ 2. Et cui nuper innotuit nonnullos,

1 Ex Regest. in Archiv. Vatic.

etiam iuris peritos et dictae Curiae offi-
ciales ac causarum Palatii Apostolici au-
ditores, contendere quod resignationes de
beneficiis in manibus praedecessorum San-
ctitatis Suae factae statuto et ordinationi
praedecessorum huiusmodi, tamquam illa
per obitum eorumdem praedecessorum
expiraverint, non subiiciantur, et sub sta-
tuto et ordinatione Sanctitatis Suae, tam-
quam futura et non praeterita concernen-
tibus, non comprehendantur; et sic occa-
sionem praestare ut fraus fiat legi, et re-
signationes huiusmodi infra dictos sex
menses non publicentur, nec ipsorum re-
signatorum beneficiorum possessio ab eis,
quos id contingit, petatur; quinimo resi-
gnantes ipsi beneficia per eos resignata
usque ad eorum obitum sine aliquo titulo
detineant et eorum fructus percipiant in
animarum suarum perniciem, et persona-
rum, de eisdem beneficiis tamquam per
obitum vacantibus pro tempore provisari-
um, detrimentum.

§ 3. Volens periculis animarum occur-
rere et indemnitati personarum huiusmodi
consulere, declaravit suae intentionis sem-
per fuisse et esse ut quaecumque resi-
gnationes de quibusvis beneficiis ecclesia-
sticis, etiam in manibus praedecessorum
huiusmodi eatenus factae et nondum suum
plenarium effectum sortitae, etiam si infra
sex menses obitum eorumdem praedeces-
sorum praecedentes factae, nec super illis
consensus tempore eorumdem praedeces-
sorum praestiti fuerint, statuto et ordina-
tioni suis praedictis subiicerentur et su-
biiciantur de praesenti, et sub illis compre-
henderentur et comprehendantur de praesenti:
quodque si, non satisfacto statuto et
ordinationi suis huiusmodi, ii, qui benefi-
cia praedicta in manibus eorumdem praede-
cessorum resignaverant, in eorumdem
resignatorum beneficiorum possessione de-
cederent, beneficia ipsa non per resi-
gnationem, sed per obitum huiusmodi

Cum tamen
nonnullae orae
fuerint contra-
versae super
beneficiis resi-
gnatis tempo-
ribus praede-
cessorum Pon-
tificum,

Rem clarior
declarat.